

F. t. l. vedr. udlændingeloven

tation i udlandet – har søgt asyl eller anden form for opholdstilladelse.

Har en visumansøger fået afslag på ægtefællesammenføring eller familiesammenføring med en fast samlever under henvisning til, at der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforholdet er at opnå opholdstilladelse, eller med henvisning til, at det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eller ønske, kan der ikke gives visum med henblik på besøg hos den herboende ægtefælle eller samlever, uanset hvilket land visumansøgeren kommer fra.

Hvis der derimod er givet afslag på ægtefællesammenføring eller familiesammenføring med en fast samlever under henvisning til, at f.eks. tilknytningskravet, boligkravet eller 24-års kravet ikke er opfyldt, bør der efter en konkret vurdering som udgangspunkt gives visum. Dette gælder, uanset hvilket land ansøgeren kommer fra, jf. ovenfor. Det samme gælder, hvis der er givet afslag på familiesammenføring til et ugift mindreårigt barn.

Endvidere skal der gives visum til en ansøger, uanset at den pågældende tidligere har ansøgt om asyl eller anden form for opholdstilladelse, hvis et afslag på visumansøgningen vil indebære en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for bl.a. familielivet.

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 giver ikke en generel ret til indrejse i et bestemt land, men bestemmelsen indebærer dog, at der efter en konkret vurdering i særlige tilfælde – hvor der består et af artikel 8 beskyttet familieliv – ikke kan nægtes visum. I vurderingen indgår bl.a. årsagen til visumansøgerens og den herboende references adskillelse, herunder om denne skyldes de pågældendes eget valg, og om de pågældende har mulighed for at se hinanden i et andet land.

Hvis en herboende reference tidligere har haft besøg af en visumansøger, der har udvist en sådan adfærd, som efter lovforslaget kan begrunde, at et beløb, der er stillet som økonomisk sikkerhed, jf. afsnit 2.3., forfalder til betaling, skal dette forhold indgå ved vurderingen af, om der kan gives visum til en ansøger, der aktuelt ønsker at besøge Danmark og henviser til denne reference. Forholdet skal indgå i forbindelse med vurderingen af immigrationsrisikoen, således at der skal gives afslag på visumansøgningen, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at den pågældende – ligesom den tidligere visumansøger – vil udvise en sådan adfærd. I denne vurdering skal – udover egen ad-

færd, der indikerer, at den pågældende ikke kun ønsker et kortvarigt ophold, samt den pågældende personlige forhold – indgå karakteren af den tidligere visumansøgeres adfærd og risikoen for, at visumansøgeren, der aktuelt ansøger om visum, vil udvise en lignende adfærd.

Vedrørende referencens pligt til at oplyse om tidligere besøg af visumansøgere henvises til afsnit 3.2.

2.2.1. Ophør af muligheden for at få visum på grund af en såkaldt særlig anledning

Efter den nuværende praksis kan ansøgere af alle nationaliteter som udgangspunkt få visum, hvis der i visumansøgningen er henvist til en særlig anledning til det ønskede besøg i Danmark, herunder deltagelse i store familiebegivenheder som f.eks. fødsel, barnebåb, konfirmation og bryllup mv. Den enkelte ansøgers interesse i at deltage i den aktuelle familiebegivenhed og en samlet vurdering af ansøgerens tilknytning til de herboende familiemedlemmer indgår som væsentlige momenter ved skønsudøvelsen. Efter en konkret vurdering vil også andre personer, som har en tæt tilknytning til den herboende person, kunne få visum, hvis ønsket om at indrejse i Danmark er begrundet i en særlig anledning.

Arbejdsgruppen foreslår, at denne praksis ophører, fordi den eksisterende skelen mellem persongrupper i vidt omfang ophæves uden for asyllandegruppen, således at alle personer, der har en reference i Danmark – uanset relationens karakter og uafhængigt af, hvad formålet med besøget hos referencen er – kan komme i betragtning til at få visum, hvilket betyder, at der ikke i samme omfang er behov for at have en praksis for meddelelse af visum, når der er en særlig anledning.

Regeringen er enig i, at der ikke længere er samme behov for en særlig visumpraksis, når der er en særlig anledning. I immigrationslandegruppen skal der være referencebegrænsning over for personer fra de lande, hvis statsborgere i høj grad søger videregående ophold, men blandt andre ægtefæller, faste samlevere, kæresten, børn – uanset alder – forældre samt søskende og disses ægtefæller vil også fremover som udgangspunkt kunne få visum til Danmark, jf. ovenfor afsnit 2.1. Tilsvarende skal der som hidtil også fremover som udgangspunkt gives visum til statsborgere fra lande i asyllandegruppen, hvis ansøgeren er en ægtefælle, en fast samlever, et mindreårigt barn eller en af den herboende referencens forældre, jf. ovenfor afsnit 2.2. Søkende fra lande, der er placeret i asyllandegruppen, vil derimod ikke i samme omfang som hidtil kunne påregne, at der kan opnås visum, f.eks.